

[Emmert Andersen]

ringen til at udskrive valg på dette grundlag, fordi der var noget, der var vigtigere, nemlig at økonomien blev videreført – det ville den danske befolkning – så stemmer man altså nu imod finansloven.

Regeringens politik er jo ikke nye toner og nye tanker. Allerede for godt 120 år siden, i 1860'erne, sagde Abraham Lincoln i sin »Ten cannots« bl.a.: Du kan ikke styrke den svage ved at svække den stærke. Du kan ikke forbedre lønarbejdernes kår ved at forringe lønbetalernes vilkår. Du kan ikke undgå vanskeligheder ved at bruge mere, end du tjener. Du kan ikke tilvejebringe sikkerhed med lånt penge. Du kan ikke opbygge karakter og mod ved at fratage mennesket initiativ og selvstændighed, og du kan ikke hjælpe mennesker varigt ved at gøre for dem, hvad de kunne og skulle gøre for sig selv.

Det er tanker, som CD helt og udelt kan gå ind for, og jeg tror også, regeringen kan gøre det, og det kunne egentlig godt stå som regeringens politik i dag.

Socialdemokratiets politik har været tvært imod disse ting. Her er lighedsfilosofien gået for vidt: man er gået alt for langt i, at alle kartofler skal være lige store. Ingen må rage op over andre, alle skal være lige store. Mon ikke befolkningen i virkeligheden ved, hvad tingene drejer sig om? Men hvis der nu bliver valg og der kommer et nyt finanslovforslag, vil fremskridtspartiet og socialdemokratiet så også stemme imod? For så kan vælgerne jo nu lige så godt sørge for, at firkloverregeringen kommer ind med et stort flertal og en fremgang for alle partier i firkloverret.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Ind imellem, når visse personer fra de borgerlige partier er heroppe, kunne man godt ønske, at de prøvede på at være en smule anstændige i deres argumentationer. Når f.eks. hr. Emmert Andersen fra denne talerstol siger, at man ikke må bruge flere penge, end man tjener, og vi samtidig ved, at ikke mindst CD er den største modstander, der overhovedet findes mod, at vi fjerner rentefradragsretten for privat gæld, denne fradragmulighed, som har været en af hovedårsagerne til, at folk har brugt flere penge, end de har tjent, så tror jeg nok, at anstændigheden ligger på et lavt niveau. Man starter

oven i købet med at tale om denne regerings succesrige politik, og så taler man om underskud på betalingsbalancen, og man taler om underskud på statens budgetter, men man taler ikke om, at samme regering er i stand til at sætte endnu flere på gaden, er i stand til at lave endnu flere arbejdsløse. Hr. Emmert Andersen har selv siddet i finansudvalget og været med til at lave et finanslovforslag, der betyder egentlige fyringer i den offentlige sektor, men alligevel er det en succes. Jeg synes, man skulle prøve at tænke lidt på de mennesker, der sidder derude og er eller skal blive arbejdsløse og oven i købet skal leve af det fastfrosne beløb, som hr. Emmert Andersen har været med til at lave, som er den understøttelse, man skal leve af. Jeg synes ærligt talt, man godt kunne være en lille bitte smule anstændig, når man argumenterer for en succesrig politik, og fortælle lidt om, hvem det er, der skal betale den succes.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal ganske unklade at bedømme, hvem der taler anstændigt og uanstændigt osv. Det er spild af dette tings tid at bruge den slags argumenter. Det, jeg bare vil tage frem, er et argument, som naturligvis vil blive brugt meget i den kommende tid, nemlig at det er herinde fra folketinget, impulserne udgår til, om der kommer flere eller færre mennesker i arbejde. Enhver, der kender de reelle forhold, ved, det ikke passer. Der er tusind andre ting, der bestemmer, om der kommer flere eller færre i arbejde. Der er f.eks. den omstændighed, om man i USA vil se en stigende eller faldende arbejdsløshed i forhold til de 11 millioner, man har nu, om man i England vil se en stigende eller faldende arbejdsløshed i forhold til de 3 eller 3½ millioner, man har nu. Vesttyskland, Frankrig: det samme. Det drejer sig om mennesker i de lande, der skal købe flere produkter hos os, hvis vi på en holdbar måde skal komme af med vores arbejdsløshed. Så længe arbejdsløsheden ikke falder i de lande, kan vi naturligvis lave sociale foranstaltninger, hvorved det rent faktisk giver folk noget, de kan lave, og en indtægt, men det har intet at gøre med at skabe reelle arbejdspladser.

Den anden vigtige ting er teknologien. Med rasende fart trænger robotterne nu igen-